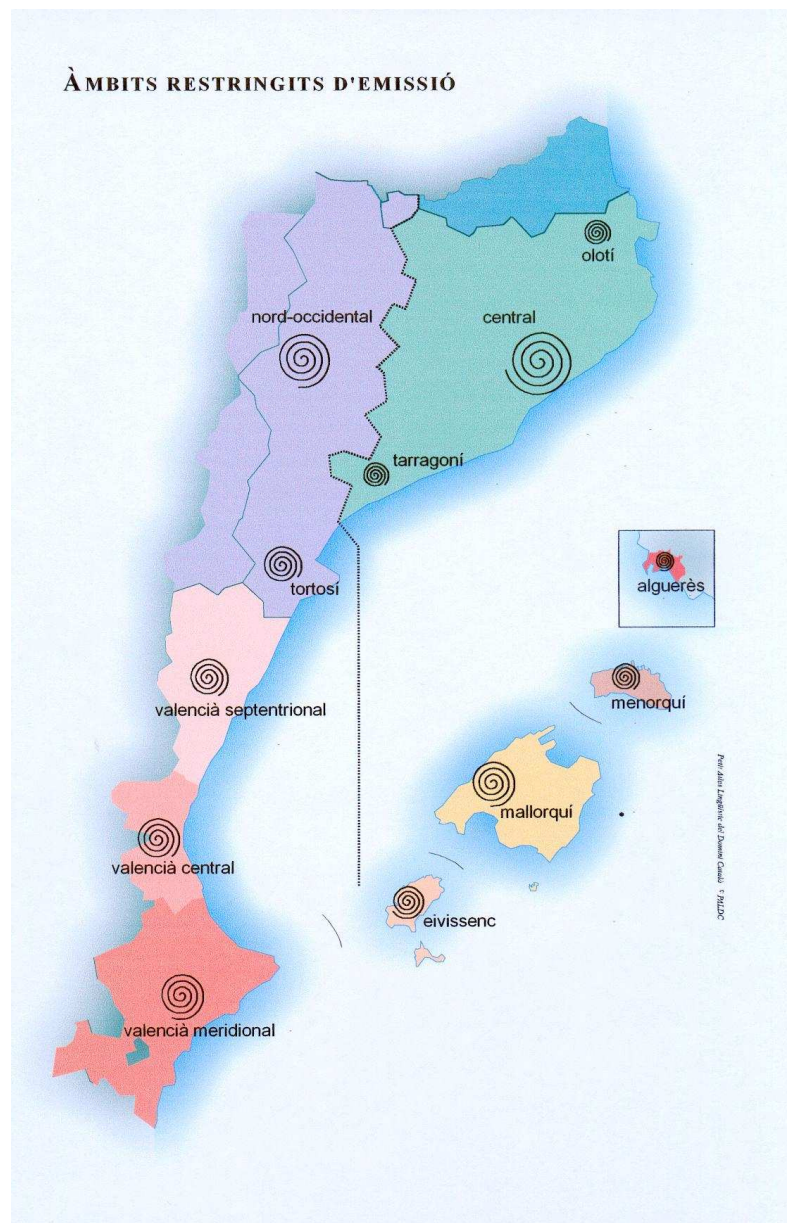

Guia fonètica per a les televisions locals

David Paloma, M. Antònia Puigròs, Albert Rico, Anna M. Torrent
Universitat Autònoma de Barcelona, 2009

Projecció dels àmbits restringits d'emissió sobre el mapa "Classificació dialectal" del *Petit atlas lingüístic del domini català* (Joan Veny, Institut d'Estudis Catalans)

B

Casos	Exemples	Com s'ha de pronunciar	Comentaris	
1	Inicial, entre vocals, entre consonant i vocal	<i>barba, bell, tibar</i>	<i>barba, bell, tibar</i> → Llista de paraules amb i <v>	En algunes varietats valencianes i balears, i en alguerès, i <v> es pronuncien distintament; mentre que en la resta es pronuncien amb el mateix so [b]. En l'escriptura, i <p> alternen en la mateixa família de paraules: <i>rebre/rep, saber/sap</i> . La majoria de paraules presenten o <v> en català i en castellà, però n'hi ha algunes que no coincideixen, com <i>baf, bolcar, desimbolt</i> . També s'escriuen amb <i>abans, arribar, treballar, trobar</i> . S'ha d'anar amb compte amb la grafia de les parelles: <i>calb-calvície, corba-curvatura, deure-dèbit, llavi-labial, savi-saber</i> .
2	Final darrere vocal, i en l'enllaç	<i>club, club animat, tub</i>	<i>clup, clup animat, tup</i>	Hi ha poques paraules que portin una en posició final darrere vocal. La majoria acaben en <p>, fins i tot quan els seus derivats porten una : <i>cap, cop, percep (percebre), sap (saber), rap, tip</i> .
3	Final darrere o <v>	<i>calb, corb, verb</i>	<i>calp, corp, verp</i>	

transgressió grafia

remissió

J

Casos	Exemples	Com s'ha de pronunciar	Comentaris	
1	Nom de la lletra	<i>j</i>	S'ha de dir en català: <i>jota</i> (amb la <j> de <i>Joan</i>).	L'AFI representa el so fricatiu palatal sonor (com el de <i>jota</i>) amb el símbol [j]. En la grafia, aquest so és representat amb <j> davant <a>, <o>, <u>, i amb <g> davant de <e> i <i>, exceptuant els casos com <i>jerarquia, jerseï, majestat, injecció, objecte...</i> → 2 (<i>j</i>).
2	Inicial i després de consonant	<i>jardí, joc, Jordi menjar, penjar, taronja</i>	<i>jardí, joc, menjar, jardí, joc, menjar, jardí o djardí, joc o djoc, menjar o mendjar, jardí, joc, menjar...</i>	S'han d'evitar les pronúncies interferides: la <j> no ha de sonar ni com una <i> ni com una <x>. No és el mateix dir <i>No te la juguis!</i> que <i>No te l'eixuguis!</i> Per raons etimològiques s'escriu <j> davant de la lletra <e> en casos com <i>jerarquia, jerseï, majestat...</i> i davant dels grups <ecc> i <ect>: <i>injecció, objecte...</i>

subvarietats català

subvarietats català occidental

alguerès

subvarietats balearic